

**Голові Вищої ради правосуддя
Бенедисюку Ігорю Михайловичу**
04050, м. Київ, вул. Студентська, 12 а

**До відома: Генеральному Прокурору
Генеральної Прокуратури України
Луценку Юрію Віталійовичу**
01011, вул. Різницька, 13/15
Засоби зв'язку – поштові

**Заявник: Суддя Вищого адміністративного суду України
Голяшкін Олег Володимирович**
01029, м. Київ, вул. Московська, 8, корп. 5
Засоби зв'язку – поштові
Адреса для листування:
04053, м. Київ, пров. Бехтерівський, 4 б
Тел. 044 229 69 50

Представник Заявника: Кравець Ростислав Юрійович
04053, м. Київ, пров. Бехтерівський, 4 б
Тел. 044 229 69 50

Шановний Ігоре Михайловичу!

У відповідності до вимог ст.ст. 48, 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» повідомляю про здійснення втручання в мою діяльність, як судді Вищого адміністративного суду України щодо здійснення правосуддя.

09 серпня 2017 року у моєму службовому кабінеті в приміщенні Вищого адміністративного суду України, за місцем проживання та у гаражі, що належить мені на праві користування, було проведено обшуки на підставі ухвал слідчого судді Галицького районного суду м. Львова за поданням заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури в рамках кримінального провадження

відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 14.04.2017 року, за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ст. 366¹ Кримінального Кодексу України.

16 серпня 2016 року під час допиту моєї дружини очевидним стало те, що підставою відкриття кримінального провадження є не те, що на думку Національного антикорупційного бюро України у мене наявне незадеклароване майно, а саме: квартири в місті Києві, а те, що всупереч всім законодавчим нормам метою даного кримінального провадження є здійснення тиску на мене, як суддю Вищого адміністративного суду України та втручання в мою діяльність щодо здійснення правосуддя.

Очевидним є те, що відкриття кримінального провадження за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ст. 366¹ Кримінального Кодексу України, проведення обшуків спрямованих на пошук речей та папок з документами стосовно квартир в місті Києві, що начеб то не задекларовані мною свідчить про свавільність та протиправність слідчих, а також штучно відтвореною підставою для втручання в мою діяльність, як судді Вищого адміністративного суду України щодо здійснення правосуддя з огляду на наступне:

Відомості щодо квартир які зазначені в ухвалі слідчого судді, насправді зазначені у декларації. Квартири належать моїй матері на праві власності, саме тому моє в них перебування не потребує додаткових витрат пов'язаних із орендною платою або будь-якими іншими розтратами.

Порушуючи кримінальне провадження за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ст. 366¹ Кримінального Кодексу України Національним агентством з питань запобігання

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
Зхідний № 2048/0/16-17
" 23 серпня 2017р

корупції мало бути встановлено ознаки скоєння таких правопорушень, за результатами точності оцінки, контролю та повної перевірки відображених у декларації відомостей особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

У відповідності до п.п. 8 п. 1 ст. 11 Закону України «Про запобігання корупції» до повноважень Національного агентства належить здійснення в порядку, визначеному цим Законом, контролю та перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зберігання та оприлюднення таких декларацій, проведення моніторингу способу життя осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Згідно п. 1 ст. 50 Закону України «Про запобігання корупції» повна перевірка декларації полягає у з'ясуванні достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірки на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення і може здійснюватися у період здійснення суб'єктом декларування діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, а також протягом трьох років після припинення такої діяльності.

П. 2 ст. 50 Закону України «Про запобігання корупції» передбачено, що у разі встановлення за результатами повної перевірки декларації відображення у декларації недостовірних відомостей Національне агентство письмово повідомляє про це керівника відповідного державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їх апарату, юридичної особи публічного права, в якому працює відповідний суб'єкт декларування, та спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції.

П. 3 розділу I Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції №56 від 10.02.2017 року (далі – Порядок) зазначається, що контроль та повна перевірка декларації здійснюється за принципами: 1) верховенства права; 2) рівності та гарантування прав і законних інтересів усіх суб'єктів декларування; 3) об'єктивності, неупередженості та безсторонності рішень і дій Національного агентства, уповноважених ним осіб; 4) достовірності і повноти інформації, що використовується Національним агентством, правомірності одержання та використання такої інформації; 5) неприпустимості свавільного втручання у сферу особистого життя суб'єкта декларування, окрім як у межах та у спосіб, що передбачені Законом; 6) гарантування права на судовий захист суб'єктів декларування.

Усі передбачені цим Порядком заходи контролю та повної перевірки декларацій повинні відповідати вказаним у цьому пункті принципам.

Відповідно до п. 12 розділу III Порядку вказується, що у разі виявлення Національним агентством протягом повної перевірки декларації ознак недостовірності задекларованих відомостей, неточності оцінки задекларованих активів, конфлікту інтересів, незаконного збагачення Національне агентство направляє відповідному суб'єкту декларування відповідний лист з пропозиціями надати письмові пояснення та/або копії підтвердних документів.

Такий лист повинен містити посилання на конкретні відомості у декларації, щодо яких пропонується надати письмові пояснення та/або копії підтверджуючих документів, а також відомості про підстави проведення перевірки декларації та конкретних відомостей. Такий лист може містити конкретні запитання Національного агентства щодо відомостей, зазначених у декларації.

Згідно ч. 3 розділу IV Порядку якщо в результаті повної перевірки декларації було встановлено відображення у декларації недостовірних відомостей, неточну оцінку задекларованих активів, наявність конфлікту інтересів або ознак незаконного збагачення, в Рішенні про результати здійснення повної перевірки декларації додатково наводяться обґрунтування відповідних висновків, у тому числі посилання на матеріали, які стали підставою для висновку, **та враховуються пояснення суб'єкта декларування.** При цьому разом з Рішенням про результати здійснення повної перевірки декларації Національне агентство приймає рішення щодо направлення Рішення про результати здійснення повної перевірки декларації до спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції з урахуванням положень статті 216 Кримінального процесуального кодексу України.

З огляду на вищевикладене стає очевидним той факт, що Національним агентством з питань запобігання корупції не вчинялись дії спрямовані на встановлення ознак скоєння правопорушення, не здійснено оцінки, контролю та повної перевірки відображених у декларації відомостей, а тому проігноровано норми чинного законодавства. Також вбачається, що порушення кримінальних проваджень за ст. 366¹ Кримінального Кодексу України НАБУ стає всі більш вибірковим, без відповідного рішення, прийнятого за результатами здійснення повної перевірки декларації. Такі дії НАБУ є незаконним та містить ознаки втручання в мою діяльність, як судді Вищого адміністративного суду України щодо здійснення правосуддя.

Варто звернути увагу й на те, що з моменту відкриття кримінального провадження, а саме 14.04.2017 року, за чотири місяці у мене не витребувалось жодних документів чи відомостей, жодного разу ні мене ні будь-кого з членів моєї родини не було викликано на допит, проведення вищезгаданих обшуків свідчить про те, що здійснюючи зазначені процесуальні дії НАБУ мало на меті не встановити суттєві обставини, що мають значення для справи, а завдати шкоди моїй репутації та підірвати авторитету як судді Вищого адміністративного суду України.

Наголошую на тому, що розслідування кримінального провадження здійснюють детективи НАБУ територіально розташовані в м. Києві, а підставою проведення слідчих дій стали ухвали слідчого судді Галицького районного суду м. Львова, від 07 серпня 2017 року, що суперечить нормам КПК України.

Згідно ч. 3 ст. 32 Кримінального процесуального Кодексу України у разі якщо кримінальне правопорушення, досудове розслідування якого проводилося територіальним управлінням Національного антикорупційного бюро України, вчинено у межах територіальної юрисдикції місцевого суду за місцезнаходженням відповідного територіального управління Національного антикорупційного бюро України, то кримінальне провадження здійснює суд, найбільш територіально наближений до суду за місцезнаходженням відповідного територіального управління Національного антикорупційного бюро України, іншої адміністративно-територіальної одиниці.

Отже, відсутність вмотивування даної обставини в ухвалях слідчого судді Галицького районного суду м. Львова, лише додатково свідчить про те, що дані дії є необґрунтованими, протиправними, суперечать нормам чинного законодавства та міжнародного права, і є нічим іншим як свавільним тиском на мене, як на суддю.

Звертаю увагу, що в ЄДРСР електронні копії ухвал про проведення обшуку в кримінальному провадженні знаходиться у відкритому доступі для мене та інших працівників судової системи, що свідчить про реальні причини звернення до Галицького районного суду м. Львова, а саме отримання незаконних ухвал.

Проведення слідчих дій є досить резонансною подією, що в цілому стало підставою для розголосу інформацію про нібито вчинення мною злочинну.

Ст. 131 Конституції України передбачено, що Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення незалежності суддів.

Відповідно до п. 9 ст. 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів.

П.п. 2 п. 1 ст. 73 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя з метою забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя вносить до відповідних органів чи посадових осіб подання про виявлення та притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет правосуддя.

У відповідності до п. 22 Висновку №3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до увага Комітету Міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема, питання етики, несумісної

поведінки та безсторонності суспільна довіра та повага до судової влади є гарантіями ефективності системи правосуддя: поведінка суддів у їхній професійній діяльності, зрозуміло, розглядається громадськістю як необхідна складова довіри до судів.

Згідно з п. 3 Європейського статуту судді, прийнятого Європейською асоціацією суддів у 1993 році, «суддя не тільки повинен бути неупередженим, але й має сприйматися будь-ким як неупереджений». На цьому ж наголошується і в п. 12 Висновку № 1 (2001) Консультативної Ради європейських суддів для Комітету Міністрів Ради Європи про стандарти незалежності судових органів та незмінюваність суддів, в якому вказано, що «судова влада повинна користуватися довірою не тільки з боку сторін по конкретній справі, але й з боку суспільства в цілому. І суддя повинен не тільки бути реально вільним від будь-якого впливу, але він повинен бути вільним від цього в очах розумного спостерігача. В іншому випадку довіра до незалежності судової влади буде підірвана».

В той час, коли триває процес підвищення авторитету судової влади України та довіри громадян до судової гілки влади, відновлення законності і справедливості, працівниками НАБУ та правоохоронними органами вчиняються дії, що умисно ставлять під сумнів не лише мій авторитет та репутацію, як судді Вищого адміністративного суду України, а й принижуючи авторитет та підриваючи довіру до судової системи та правосуддя загалом, у тому числі в питаннях моралі, чесності, непідкупності, що свідчить про необхідності вжиття Вищою радою правосуддя заходів щодо забезпечення авторитету та незалежності суддів.

Додатки:

1. Свідоцтво;
2. Ордер.

**З повагою,
Адвокат**

КРАВЕЦЬ Р.Ю.